

Enhetschef på SÅS bemöter kritiken

ALINGSÅS: Efter lördagens artiklar om ätstörningsvården. Nu svarar Lena Risö, tf vårdenhetschef på SÅS, på kritiken.

I lördagens AT berättade vi om Evelina, 13 år från Herrljunga, som lider av ätstörningar. Evelinas föräldrar var bland annat kritiska mot att Evelina sonmats på Södra Älvsborgs sjukhus (SÅS) i tio månader, och att behandlingen överlag inte gjorde att hon blev bättre.

Lena Risö, tf vårdenhetschef på SÅS och överläkare, konstaterar att det är ovanligt att sondmatning sätts in, och att beslutet alltid föregås av en bedömning av patientens kroppsliga tillstånd.

– Vi gör också alltid detta i samråd med föräldrarna, säger Lena Risö.

Evelina ska ha träffat en dietist två gånger under hela den perioden hon var inlagd. Hur ser rutinerna ut vad gäller patientens kontakt med dietist?

– Vi har en dietist som är knuten till avdelningen. Men det är personalen som har kontakt med dietisten. När man gör någon förändring i kostlistan eller beslutar om sondmatning så har vi alltid kontakt med dietisten.

Risö ser det inte som "så anmärkningsvärt" att patienten inte haft så mycket kontakt med dietisten.

– Men det är beklagligt att det inte har blivit oftare om föräldrarna önskat det. Vid behandling av svårare ärenden är det dock bra ifall det inte är alltför många

AT DEN 22 FEBRUARI.

personer inblandade. Det säger forskningen också, att man ska försöka hålla en röd tråd i behandlingen.

För några veckor sedan flyttades Evelina från SÅS till Mandometerkliniken i Huddinge. Är det vanligt att ni remitterar patienter dit?

– Det händer några gånger om året. Ibland behövs det att någon annan tar över när man inte kommer framåt.

Hur lång tid brukar remiserna ta?

– Varje ärende är väldigt individuellt. Det handlar om behandlingsutfall. Olika typer av vård passar olika typer av patienter. Och det vet man inte i förväg.

Hur ofta gör ni bedömningar av patienternas tillstånd och utveckling?

– Det sker på veckobasis. Alla patienter har en vårdplan och där skriver man in vad man förväntas att nå för mål. Är man patient

på avdelning sker det betydligt oftare än ifall man varit patient inom öppenvården.

Då Evelina vårdades hos er blev hon föremål för en utredning som visade att hon hade en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning. Är det lämpligt att göra det då hon bevisligen samtidigt led av ätstörningar?

– Utredningen gör man för att se ifall det finns någon underliggande förklaring till ätstörningarna. Finns det några underliggande förklaringar till den psykiska ohälsan så är det viktigt att man behandlingsmässigt tänker på det. Om det är en svårbehandlad ätstörning så är det inte så ovanligt att det finns en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning i botten.

– Men behandlingsupplägget ser olika ut beroende på hur patienten mår. Patienten måste vara tillräckligt bra för att man ska göra en sådan här undersökning.

Under utredningen tittar man tillsammans med föräldrarna på hur barnet har fungerat innan insjuknandet och att barnet vid testningen under en period innan fått tillräckligt med näring så att vikten är inom normalområdet.

Hur ser personalen på SÅS kontakt ut med patienterna? Evelinas föräldrar menar att personalen "stängde in sig på expeditionen".

– För ätstörningspatienter finns det ett program runt måltider, där personalen alltid är med. Sedan jobbar vi också väldigt mycket med föräldramedverkan. Att en förälder ska vara med handlar inte om att vi inte ska ha in personal. Den är en värdidé att föräldrarna ska vara delaktiga i vården, eftersom det handlar om mycket unga människor. Om föräldrarna inte uppfattat det så, så är det bara beklagligt.

Evelinas föräldrar säger att dom aldrig fått information om SÅS ätstörningsprogram. Har ni ett sådant?

– Vi har riktlinjer för ätstörningar som är lite mer allmänt hållna. Sedan blir det inget skriftligt på individnivå, förutom vårdplanen. Vår tradition är att vi inte visar så mycket om det som är skrivet, men det gör vi gärna om någon frågar. Annars pratar vi mest, informerar och har samtal.

– Men det här kan man ta med sig som en lärdom. Det kanske vore bra ifall vi var noga med att skriva ut vårdplaner. Det kunde vara ett bra komplement till att man pratar.

MÅRTEN ÖHMARTEN
0322-67 00 46
marten@alingtid.se

AT TYCKER TILL

En sak retar mig vad gäller studiemedel

Ämnet studiemedel är hett i dagarna efter ett regeringsförslag att sänka bidragsdelen med 300 kronor och höja lånelådan med 1000 kronor. Förslaget har mött starka protester.

Jag har inte så mycket att säga om beloppen, men en sak retar mig vad gäller studiemedel. Taket som säger att du bara får studiemedel i 12 terminer.

Youth is wasted on the young, sa Oscar Wilde.

Han syftade naturligtvis på både högskolestudier och personer som undertecknad.

Jag trivs som journalist, men det finns dagar som jag känner att jag nog även hade kunnat göra ett gott jobb inom vården. Men att sadla om till läkare är inte att tänka på.

Innan jag läste på journalisthögskolan var jag en mycket vilsen själ på Humanistiska fakulteten i Göteborg. Jag gick runt som ett frågetecken i korridorerna och undrade vad det skulle bli av mig, vad kurserna skulle leda till. Det enda jag visste var att jag undkommit ett liv som byggingenjör, när jag fem i tolv tackade nej till platsen på Chalmers.

Visst plockades en hel del poäng på humanisten i ämnen som engelska och historia, men sammanlagt klassar jag åren som bortkastade. Men för att försva-

ra mig själv, vad vet en 20-åring om vad han vill göra i livet?

Lång historia kort, hälften av mina CSN-terminer var borta innan jag visste ordet av. I dag har jag i princip inte rätt till några mer studiemedel, trots att jag nästan betalat av alla mina skulder. (Jag jobbade extra under studietiden och kunde hålla nere lånebeloppen).

Jag får dock inte ta några nya lån ifall jag hade velat.

Jag säger inte att jag hade blivit läkaren som räddat livet på dig, men jag hade velat ha valet.

Vi talar ofta om det livslånga lärandet. Varför – om man visar studieresultat och förmåga att betala tillbaka beloppen – kan man inte få tolv "nya" månader. Inte bidragsdelen, men väl lånedelen.

Jag erkänner direkt, batterierna i min miniräknare är döda, så jag har inte räknat på det här. Men visst har jag betalat ränta till staten för pengarna jag lånade?

Philip Mauritzson
0322-670 057
philip@alingtid.se

Miljöpartiet siktar på 15